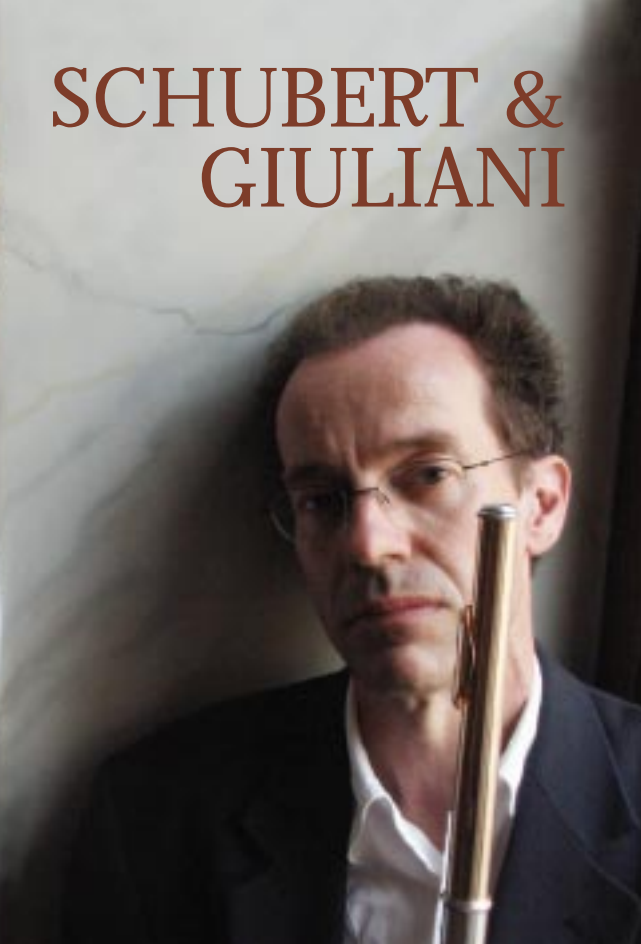
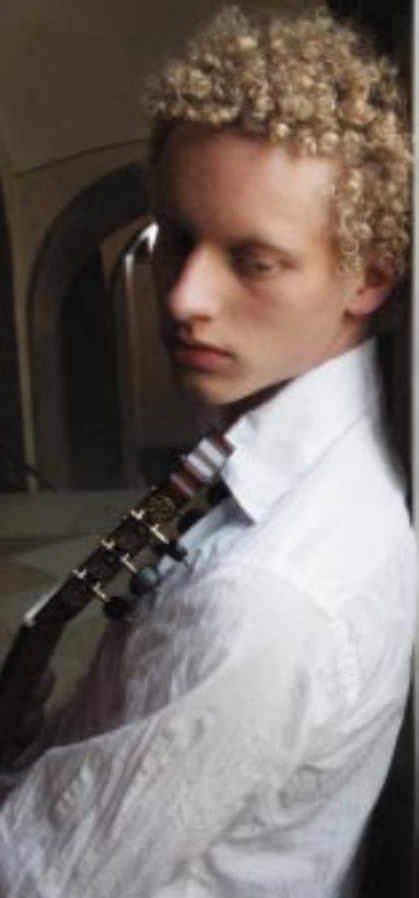

SCHUBERT & GIULIANI

NÄR DEN ITALIENSKE GITARRISTEN, cellisten och tonsättaren **Mauro Giuliani** år 1806 bosatte sig i Wien var han säkert mycket medveten om det vitala musikliv som han snart skulle bli en del av. De ledande tonsättarna och musikerna bodde och verkade vid den här tiden i Wien - tonsättare som Beethoven, Haydn, Hummel och även Diabelli, landsman till Giuliani, gitarrist och förläggare. En av den tidens främsta gitarrbyggare, Johann Georg Stauffer, arbetade också här och det fanns stora möjligheter att framträda offentligt med kammarmusik.

Giuliani blev snart uppmärksammas både som gitarrvirtuos och tonsättare. Totalt skrev han över 300 verk för gitarr, för gitarr solo eller tillsammans med andra instrument eller sånger. Han turnerade över hela Europa och i Wien framträdde han regelbundet tillsammans med de mest kända musikerna i staden vid de så kallade "Dukaten-Konzerte" (biljetten kostade en Dukat) som arrangerades i de botaniska trädgårdarna vid slottet Schönbrunn. Det berättas också att Giuliani skall ha medverkat som cellist i uruppförandet av Beethovens sjunde symfoni i december 1813.

Uppenbarligen levde han ett ganska vidlyftigt liv, eftersom han 1819 var tvungen att lämna Wien då hans fordringsägare beslagtogs såväl hans egendom som banktillgångar. Giuliani levde därefter en tid i Venedig och Rom, och senare i Neapel där han hade en hel del framgångar och även kunde återuppta sitt komponerande. Under de sista åren av sitt liv framträdde han ofta tillsammans med sin gitarrspelande dotter Emilia, som hade debuterat som gitarrvirtuos redan i de tidiga tonåren.

UNDER SIN LEVNAD VAR **Franz Schubert** knappast känd utanför Wien och hans kammarmusikverk framfördes oftast vid privata sammankomster hemma hos vänner, musiker och poeter. Från 1822 förvärrades hans hälsa betydligt av sviterna av en syfilis-infektion som också orsakade djupa och långvariga depressioner.

1823 hade gitarrbyggaren Stauffer konstruerat ett stränginstrument med greppband, stämt som en gitarr och som spelades som en violoncell, med stråke. Schubert ombads att skriva något för instrumentet, som kallades gitarr-cello eller "Arpeggione" på grund av att man (som på en gitarr) snabbt och förhållandevis enkelt kunde spela brutna ackord, arpeggion. Arpeggione-sonaten i a-moll för Arpeggione och piano avslutades i november 1824 och

är det enda kvarvarande stycke musik som skrivits för instrumentet. Sonaten publicerades emellertid inte förrän 1871, då arpeggionen inte hade använts på flera decennier.

Detta är också anledningen till att sonaten enbart spelas i transkriptioner (för viola, cello, kontrabas och även för klarinett och flöjt). Av en samtida beskrevs arpeggionens klang som "liknande en oboe i det höga registret och ett bassetthorn (altklarinet) i det låga". Därför kan det inte sägas vara alltför långt från Schuberts intentioner att framföra verket på ett blåsinstrument. På den här inspelningen är även pianostämman transkriberad. På många sätt är den moderna gitarran lik klangen från den tidens hammarklaver. Schubert ägde själv en gitarr byggd av Stauffer, och han använde den förmodligen när han skrev flera av sina Lieder. Några av Schuberts sånger publicerades också av Diabelli i version för röst och gitarr.

Ett annat exempel på transkriberad/arrangerad musik är **Johann Kaspar Mertz** version av Schuberts sång Ständchen. Den ungerske gitarristen, flöjtisten (!) och tonsättaren debuterade i Wien 1840 och blev anställd som hovgitarrist hos kejsarinnan Carolina Augusta. Han turnerade framgångsrikt runt om i Östeuropa och hans kompositioner för gitarr hör ännu till den mest uppskattade och spelade gitarrepertoaren.

Producerad av Mats Möller. **Inspelad** av Sforzando produktion, i Kungliga Musikaliska Akademiens stora sal ("Nybrokajen 11"), Stockholm, 23-26 juli 2003 - med 96 kHz/24-bitars teknik. **Redigerad och mastrerad** av Sforzando produktion. **Design, layout och foto** av Simon Möller. **Texter** av Anders Bråten. **Bilden av Mauro Giuliani** är mångfaldigad med välvilligt tillstånd av Tecla Editions (www.tecla.com), förläggare av Giulianis samtliga verk, reviderade av Brian Jeffery. **Mats Möller spelar på** en Oston-Brannen flöjt nr 351, med ett Lafin-munstycke i 14 K guld. **Johannes Möller spelar på** en gitarr byggd av Roland Scharbatke. **Utgåvor som använts vid denna inspelning:** Schott & Tecla (Giuliani op 52), Chanterelle (Ständchen), Zimmerman/Graf (flöjstämman till Arpeggione-sonaten – gitarrstämman transkriberad av Johannes Möller), Zimmerman (Giuliani op 25, flöjstämman transkriberad från violinen av Mats Möller).

CD SFZ 1009 [p]&[c] SFZ records/Sforzando Productions 2003. DDD. Total tid 66'25.

Hemsida: www.sfzrecords.com. **E-post:** office@sfzrecords.com.

DUO 2XM FRAMTRÄDDE första gången offentligt 1995, när Johannes bara var 13 år, och de har sedan dess gjort mer än 130 konserter och spelat in fyra cds. Duon har spelat det mesta ur standard-repertoaren för flöjt och gitarr (Carulli, Piazzolla, Giuliani, Ibert, Castelnuovo-Tedesco, Shankar m fl) och även mycket ny musik, av tonsättare som Edison Denisov och Roberto Sierra (finns inspelad på SFZ 1007).

Hemsida: www.sfz.se/2xm.

MATS MÖLLER ÄR UTBILDAD vid Musikhögskolan i Stockholm och senare för André Jaunet i Zürich i början av 80-talet. Han har arbetat som frilans i svenska symfoni- och operaorkestrar och kammarensembler, ofta med ny musik på repertoaren. Mats Möller arbetar också som producent och samordnare av olika kulturprojekt. Hans dubbel-cd "Solo per flauto" (SFZ 2001) som släpptes 2000 har uppmärksammats både i Sverige och utomlands.

Hemsida: www.sfz.se/mm.

JOHANNES MÖLLER BÖRJADE spela gitarr på kommunala musikskolan i Gnesta, fortsatte vid Södra Latins musiklinje i Stockholm och antogs 2001 till anrika Royal College of Music i London. Säsongen 2001-02 vann han flera priser vid tävlingar i England, Tyskland och Rumänien, bland annat ett förstapris vid de internationella gitarrtävlingarna i Gevelsberg.

Hemsida: www.johannesmoller.com.

SCHUBERT & GIULIANI

Duo 2xm

Mats Möller, flöjt
Johannes Möller, gitarr

CD SFZ 1009

[p] & [c] SFZ records/
Sforzando produktion 2003

DDD • Total time 66'25

- Mauro Giuliani (1781-1829)
GRAN DUETTO CONCERTANTE op 52 (1814) 13'56
- [1] -Andante sostenuto 3'11
 - [2] -Minuet and trio 4'07
 - [3] -Rondo Militaire 6'36

- Franz Schubert (1797-1828)
[4] **STÄNDCHEN** (1828) 4'17
Arrangemang för gitarr av Johann Kaspar Mertz
(1806-1856) ca 1844.

- SONATA IN A MINOR, "Arpeggione"** (1824) 23'43
Flöjstämman transkriberad av Peter-Lukas Graf,
gitarrstämman transkriberad av Johannes Möller.
- [5] -Allegro moderato 11'19
 - [6] -Adagio; 3'42
 - [7] -Allegretto 8'43

- Mauro Giuliani
**GROSSE SONATE/
DUO CONCERTANT** op 25 (1812) 24'24
Flöjstämman (orig. violin) transkriberad av Mats Möller.
- [8] -Maestoso 8'48
 - [9] -Theme and variations 6'09
 - [10] -Minuet and trio 3'48
 - [11] -Rondeau 5'38

SFZ
RECORDS

SFZ records, Sweden
www.sfzrecords.com
office@sfzrecords.com

